

РЕШЕНИЕ

№ 6207

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9062** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационната жалба на Частна детска градина „Космически деца“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник адв. К. против решение № 2596/10.07.2025 г., постановено по нахд № 7792/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-2500109/25.04.2025 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1800,00 лв. на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3, вр. чл. 415в, ал. 2 от КТ за нарушение на разпоредбата на чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ

Касаторът поддържа, че решението е неправилно и постановено при неправилно тълкуване и прилагане на материалния и процесуалния закон, както и при необоснованост на фактическите изводи. Аргументите са, че фактическата обстановка, изложена в решението, не съответства на действителните обстоятелства, тъй като между него и Частна детска градина "Космос кидс" ЕООД има договор за поръчка от 01.03.2020 г., с който се предоставя квалифициран персонал и лицето, за което е съставен АУАН, е имало действащ трудов договор с изпълнителя по този договор, а не с него като възложител. В случая отношенията със съответното лице не могат да се квалифицират като трудови, тъй като не са уговорени елементи присъщи на трудов договор - работно място, уговорено трудово възнаграждение, работно време, длъжност, почивки, отпуски, подчиненост на вътрешен трудов ред. Освен това по аргумент от чл. 405а, ал. 1 КТ в случая от

контролните органи няма издадено постановление за обявяване на договора за трудов. Позовава се и на друго нарушение, че в процесното наказателно постановление са допуснати неточности в индивидуализиране на лицето, за което се твърди, че е работило без сключен трудов договор, което е нарушение на изискванията на ЗАНН по чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.4 и т.5., като несъответствията в имената не могат да се квалифицират като очевидна техническа грешка, тъй като не е налице пълна и безспорна идентичност между данните, вписани в АУАНН и НП и действителните данни на лицето, което прави недоказан по несъмнен начин обективния състав на нарушението. Позовава се на още един порок в НП- неописване на доказателствения материал към наказателното постановление, което нарушава чл.57, ал.1 т.7 от ЗАНН и правото на защита. Моли съда да отмени съдебното решение и потвърденото с него НП, като бъдат присъдени и сторените по делото разноски.

Ответникът, поддържа становище за отхвърляне на жалбата като неоснователна и постановяване на решение, с което да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на касатора.

Прокурорът от СГП застъпва становище за оставяне в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил.

От фактическа страна СРС е установил следното:

С Договор от 01.03.2020 г. Частна детска градина "Космически деца" ЕООД, в качеството на възложител, и Частна детска градина "Космос кидс" ЕООД, в качеството на изпълнител, уговорили изпълнителят да извършва ежемесечно поставени задачи във връзка с изпълнение на дейността на възложителя, като уговорили, че дейностите касаят цялостните процеси на възложителя, извършвани от квалифициран персонал, който е детайлно инструктиран, договорили срок на договора 3 години, считано от датата му на подписване, като продължаването му ставало със сключване на допълнително споразумение. По делото не е установено продължаване на договорното правоотношение, не се и твърди такова.

На 17.11.2021 г. между Частна детска градина "Космос Кидс" ЕООД и Х. Ш. Х. (с променено име С.), бил сключен трудов договор за изпълнение на длъжността „медицинска сестра“, за което било изпратено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ и лицето постъпило на работа на същата дата.

На 20.02.2025 г. при извършена проверка в обект на жалбоподателя Частна детска градина "Космически деца" Х. Ш. Х. (с вече променено име С.) предоставяла труд като медицинска сестра, към която дата вече нямала трудово правоотношение с Частна детска градина "Космос Кидс" ЕООД. Била заварена да работи с деца, в попълнената декларация, посочила, че работи на

трудова договор при жалбоподателя около 3 години на адреса на посочения обект, с работно време от 8,00 часа до 16,00 часа при минимална работна заплата. За извършената проверка бил съставен констативен протокол. При последващи извършени проверки на документи се оказало, че между физическото лице и жалбоподателя нямало сключен трудов договор. В хода на проверката било установено наличието на трудовото правоотношение между лицето и Частна детска градина "Космос Кидс" ЕООД, но при изискани сведения от управителя на дружеството същият посочил, че не познава лицето, не е сключил договора и не бил упълномощавал никого за това. Съгласно извлечението от регистър на уведомления за трудови договори от 26.02.2025 г. единственият трудов договор за Х. Ш. Х. е този от 17.11.2021г. Наред с това проверяващите установили, че в инструктажа в Частна детска градина "Космически Деца" ЕООД за периоди 2019г.-2024г. лицето също не фигурира. Съгласно постъпила справка от НАП и уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ трудовият договор от 17.11.2021г. бил прекратен на 27.02.2025 г.

На 27.02.2025г. свидетелят А. И. З., заемащ длъжност „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ - С., съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2500109, в който било прието, че дружеството жалбоподател не е уредил отношенията си с Х. Ш. Садила, ЕГН [ЕГН] като трудови, като не сключил трудов договор с лицето преди постъпването на работа, в нарушение на чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, като нарушението било извършено на 20.02.2025 г. в [населено място]. На същата дата актът бил връчен на упълномощено лице от управителя на дружеството жалбоподател. В срок постъпили възражения от жалбоподателя с доводи, че проверяваното лице било подбрано и предоставено на жалбоподателя от работодателя Частна детска градина „Космос кидс“ ЕООД.

На 25.04.2025 г. Директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ издал обжалваното НП, с което на дружеството било наложена имуществена санкция в размер на 1800 лв., като били разгледани и отхвърлени възраженията на жалбоподателя.

Правните изводи, до които е достигнал СРС, са въз основа на обсъждане на събраните гласни и писмени доказателства, които е кредитирал изцяло, като ги е обсъдил и поотделно. Приел е законосъобразност на АУАН и НП поради издаването им от компетентни органи по чл. 416, ал. 1 и ал. 5 от КТ и спазени срокове по чл. 34 от ЗАНН, форма и съдържание съгласно чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и процедура, ясно и подробно описание на нарушението.

Изхождайки от изискването на чл. 61, ал. 1 от КТ за сключване на трудов договор между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа и това, че при проверката на 20.02.2025 г., заварената на място Х. Ш. С., ЕГН [ЕГН], е престирала работната си сила, като е полагала труд като медицинска сестра в полза на жалбоподателя, с установено работно време, трудово възнаграждение, месторабота, без да има сключен за целта трудов договор, съдът е приел за установено наказаното нарушение. Отхвърлени са доводите за неяснота при индивидуализиране на лицето, предвид, че изписването на фамилията на лицето като „Садила“, вместо „С.“ е грешка при изписването, възпроизведена от данните в саморъчно попълнената декларация от лицето, като предвид точното изписване на останалите имена и ЕГН не създават съмнение в самоличността на лицето. По отношение на договора за предоставяне на персонал, СРС е приел, че същият урежда отношения извън тези по полагането на труд и в предходен на деянието период, като договорът не внася яснота относно наемането на чужда работна ръка от чуждо предприятие. Няма индикации за уговорки по чл. 107р от КТ чуждо предприятие, а към момента на проверката на 20.02.2025г. тригодишният срок на действие на договора за поръчка от 01.03.2000г. е бил вече изтекъл (01.03.2023 г.), без доказателства за продължаването, поради което е отхвърлил възражението на жалбоподателя, за наличието на гражданско правоотношение между жалбоподателя Частна детска градина "Космически деца"

ЕООД и Частна детска градина "Космос Кидс" ЕООД, по силата на което това юридическо лице, явяващо се работодател на Х. Ш. С., е предоставило работната сила на работника/служителя си на жалбоподателя за временно ползване.

С оглед представената по делото декларация от 20.02.2025 г., в която е вписано, че от около 3 години лицето полага труд при жалбоподателя при вписаните характеристики на труда, съставляващи елементи на трудово правоотношение, СРС е приел, че няма съмнение, че Х. Ш. С. е извършвала повтаряща се трудова дейност в продължителен времеви период, съдържаща характеристиките на трудово правоотношение. Позовал се е на гласните доказателства, събрани по делото, че лицето само е попълнило декларацията, в т.ч. и данните за време, възнаграждение, продължителност, почивка, сочещи продължителността, повторемостта и константност на полаганата работна сила, типични за трудово правоотношение. Обсъдено е възражението относно възможността на лицето за запознаване със съдържанието на декларацията, като от събраните гласни доказателства се установява, че е била предоставена бланка на декларацията за попълване с възможност за въпроси при попълването, а самата декларация е бланка с празни полета за попълване, което е сторено ръкописно.

СРС е приел, че жалбоподателят е имал качеството „работодател“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ по отношение на лицето към процесната дата 20.02.2025 г. и не е изпълнил задължението си да уреди отношенията по предоставяне на работната сила, като сключи трудов договор с него, с което е осъществило фактическия състав на нарушението по чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, а това изпълва състава на нарушението по чл. 61, ал. 1, вр. с общата разпоредба на чл. 1, ал. 2 от КТ, предписващо конкретно поведение, скрепено със санкцията по чл. 414, ал. 3 от КТ.

Отхвърлил е възражението за нарушение на чл. 405а от КТ, тъй като производството по обявяване на трудовото правоотношение е самостоятелно, административно и се развива независимо от административнонаказателното.

Отчел е обективната отговорност на юридическите лица, която е безвиновна. Изключил е квалифициране на нарушението на чл. 61, ал. 1 от КТ като маловажен случай по аргумент от изричното такова в разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 от КТ от законодателя. По отношение на размера на имуществената санкция над минималния размер, но към минимума, 1800,00 лв. го е счел за правилно, предвид повишената обществена опасност на нарушението и това, че вследствие на проверката са издадени няколко наказателни постановления и са дадени задължителни предписания до дружеството, което е индикация за константност на поведението на жалбоподателя в разрез с охраняваните обществени отношения.

Решението е правилно.

Въззивният съд е достигнал до обосноваване със събраните доказателствата извод за законосъобразно издаване на наказателното постановление при установено нарушение, поради което решението следва да се остави в сила, като на основание чл.221, ал.2 от АПК касационната инстанция препраща към мотивите на СРС.

По доводите в касационната жалба, които преповтарят част от доводите срещу НП и са обсъдени от СРС, касационната инстанция посочва следното:

1.Констатацията, че касаторът „Частна детска градина „Космически деца“ ЕООД към датата на проверката не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила на Х. Ш. Садилата с трудов договор в писмена форма не се опровергава от доказателствата по делото, включително и от тези за отношенията по предоставяне на чужда работна сила.

Съгласно чл. 1, ал. 2 КТ и чл. 61 ал. 1 КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а съгласно чл. 62, ал. 1 КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма. Съдържанието на трудовото правоотношение е посочено

неизчерпателно в разпоредбата на чл. 66, ал. 1 КТ – място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнително възнаграждение, продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор се установяват от собственоръчно попълнената от заварената да полага труд Х. Ш. Х. (С.) декларация при проверката.

Към датата на извършената проверка 20.02.2025г. Х. Ш. Х. (С.) не е имала сключен и действащ трудов договор с „Частна детска градина Космически деца“ ЕООД, в качеството му на работодател. Това обстоятелството не се опровергава нито от договора с другото дружество, който е и изтекъл, освен, че не конкретизира такова предоставяне на чужда работна сила, нито от сключен с това друго дружество трудов договор на лицето. Същевременно проверката е установила, че на посочената дата лицето полага труд в посочения обект на дружеството касатор, с което няма трудов договор. Самото лице декларира, че работи за касатора като медицинска сестра от около 3 години.

В случая наличието на сключен трудов договор на лицето с друг работодател, различен от касатора, не оправдава отсъствието на писмен трудов договор с него, където полага труд и т.нар. договор за поръчка между двете дружества не може да замести валидно правоотношение между работещото лице и този работодател, още повече че няма такава уговорка в него и също така действието на този договор е изтекъл.

Съгласно чл.61, ал.1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа, а такъв безспорно не е би сключен от касатора с Х. Ш. С. преди заварването ѝ на работа в частна детска градина (а както самата тя посочва, където е работила през последните 3 години), поради което правилно е била ангажирана отговорността на това дружество като работодател.

За да е налице нарушение на изискването на чл.1, ал.2 от КТ за предоставяне на работна сила само в трудово правоотношение и съответно при липса на сключен трудов договор нарушение на чл.61, ал.1 от КТ, не е необходимо да е обявено съществуването на трудово правоотношение с постановление по чл.405а, ал.1 от КТ, както правилно е отбелязал СРС разликата в двете производства – административнонаказателно и административно, които са самостоятелни.

2. На следващо място не е налице такава неточност в индивидуализацията на завареното да престира работна сила без трудов договор с касатора лице, която да обоснове незаконосъобразност на наказателното постановление. Лицето е с посочено ЕГН и данните за него се потвърждават от събраните писмени доказателства, поради което неточността в изписването на фамилията не е съществена.

3. Неоснователно е оплакването за липса на изчерпателно изброяване и анализ на доказателствата, като нарушение водещо до незаконосъобразност на НП. Видно от съдържанието на НП, стр.2, предпоследен абзац, административнонаказващият орган е изброил писмените доказателства, които потвърждават нарушението и е изпълнено изискването на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Предвид изложеното решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 130 лв, съгласно чл.63д, ал.5 от ЗАНН във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ, превалутирани на 66,47 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в и чл.63д, ал.5 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2596/10.07.2025г. на Софийския районен съд, НО, 132 състав, по НАХД № 7792/2025 г.

ОСЪЖДА Частна детска градина "Космически деца" ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област", сумата от 66,47 евро юрисконсултско възнаграждение. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: